

[Niels Andersen.]

ligt ved egen hjælp, således at en meget stor del af disse virksomheder virkelig vil være i stand til at fremstille varer til verdensmarkedets pris, den dag et større markedsområde er en realitet. Beskyttelsen har gennem disse år i meget høj grad virket som en sovepude, og det har ikke alene betydet, at befolkningen har været nødt til at købe varer, der har været for dyre, men også — og det er for så vidt værre i den øjeblikkelige situation — at den pågældende industri vil komme i en vanskelig situation ved landets indtræden i et større markedsområde.

Vi kommer her ind på toldproblemerne. De europæiske markedsplaner hviler i deres toldtekniske udformning på den internationale toldnomenklatur, der kan ventes indført i alle OEEC-lande. Det, der i det væsentlige vil ske, er, at man ajourfører toldlovgivningen, således at man går fra vægt-told til værditold, men det fremgår udtrykkeligt af den højtærede statsministers åbningstale, at det provenu, tolden skal indbringe, ikke skal være større end det nuværende.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen var inde på nogle betragtninger vedrørende denne omlægning fra vægttold til værditold. Det er rigtigt, at det ærede medlems regering i sin tid fremsatte et lovforslag om revision af vor toldlovgivning, som skulle have til følge, at vi skulle forlade vægttolden, men det pågældende toldlovsforslag tog tillige sigte på et betydelig større provenu. Forskellen mellem det forslag og det, der nu er tale om, er altså, at vi i dag ikke forøger befolkningens leveomkostninger eller forbrug; med hensyn til provenuet skal status quo opretholdes. Det ville også være selvmodsigende, om man, samtidig med at man indledte et samarbejde med flere lande med henblik på oprettelse af et frihandelsområde, gik til en forøgelse af toldsatserne. Hensigten med frihandelsområdet oprettelse er jo netop at fjerne både restriktionerne og toldsatserne landene imellem.

Det fremgik af dagspressen for nylig, at det ærede medlem hr. Poul Møller har udtalt sig om, at vi må holde op med ligefrem at føre folk frem til krykkerne. Øgede toldsatser betyder efter min opfattelse en krykkepolitik. Man ønsker at beskytte en industri, som før eller siden skal stå på egne ben. Det er netop det indslag af konservativ politik, som har gjort sig gældende gennem årene, der har været skyld i, at vi i dag har ganske alvorlige problemer på dette område. Hvis man fra konservativ side ikke havde været så ivrig efter netop at føre denne beskyttelsespolitik, ville vi i dag ikke have haft den situation, at 40 pct. af dansk industri vil blive udsat for en produktionsnedgang ved landets tilslutning til et større markedsområde.

Den bedste hjælp, man kan give erhvervslivet som helhed — det gælder både landbruget og industrien — er ingen hjælp. Erhvervslivet må gøre sig klart, at det skal kunne klare sig selv uden lovgivningsmagtens indblanding. Skal erhvervslivet have hjælp, betyder det, at en del af den øvrige befolkning skal betale denne hjælp, og det er selvfølgelig uholdbart i længden. Derfor må erhvervslivet indstille sig på, at det skal klare sig selv, således at det kan fremstille varer til verdensmarkedets pris. Derfor glæder det mig naturligvis også, at der i åbnings-talen står noget om, at liberaliseringen vil blive videreført. Dette er et led i den hærdeningsproces, vi fra vor side har talt om, og jeg må måske minde om, at regeringen sidste år på et meget lille område tog et liberaliseringsinitiativ, som klart illustrerer, hvad liberalisering betyder. Man frigav importen af olie fyr — og hvad har det betydet? Det har medført, at man her i landet i dag er i stand til at fremstille olie fyr til en pris, der ligger 40 pct. lavere end den, der var gældende sidste år. Danske fabrikanten er i stand til at fremstille disse olie fyr til denne lavere pris og kan således konkurrere med deres varer på verdensmarkedet. Det er resultatet af en liberalisering på et meget begrænset område. Det er vor opfattelse, at